

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 73 af 29. Marts 1924 vedrørende personlig Skat til Kommunen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6269; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 6322).

Sagen sættes til Forhandling.

A. C. Mortensen: Det drejer sig kun om en ganske lille Ændring i den bestaaende Lovgivning om personlig Kommuneskat. Men da det er en Ændring, som er stærkt ønsket af enkelte Kommuner, fordi den kan have en vis Betydning for dem, skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse. Da der ikke er noget principielt i det, haaber jeg, at alle Partier kan give det Tilslutning, saaledes at det kan gennemføres i denne Samling. Jeg takker den højtærede Minister, fordi han har taget det ud og ikke ventet, til han kan fremsætte Forslag om Revision af hele Loven af 29. Marts 1924. Derved er der forhaabentlig blevet Mulighed for Gennemførelse af denne lille Ændring i indeværende Samling.

Maa jeg samtidig henstille til den højtærede Minister, om der ikke er Mulighed for til Efteraaret at fremsætte Forslag til en gennemgribende Revision af den personlige Skattelovgivning. Det forekommer mig, at forskellige Forandringer i denne Lov er haardt tiltrængt. Bl. a. tiltrænges der efter min Opfattelse Ændringer i den interkommunale Beskatning, saa at den kan blive mere retfærdig, mere enkel og lettere at administrere. Jeg vil tro, at det er muligt at gennemføre en saadan Forenkling, saa den interkommunale Beskatning ikke bliver saa indviklet som i Øjeblikket.

Formanden: Jeg vil meget henstille til efterfølgende Talere, at man ikke kommer ind paa en almindelig Diskussion om Revision af Skattelovene, for saa forudser jeg, at det vil blive en meget lang Debat.

Duborg: Det foreliggende Lovforslag er fremkommet efter Ønske af de Kommuner, der har mange Sømænd boende, og det maa da ogsaa siges at være meget begrundet og rimeligt. Jeg skal paa mit Partis Vegne sige, at vi vil være med til at fremme dette Lovforslag hurtigt.

Jeg skal til Belysning af Spørgsmaalet kun gøre opmærksom paa, at i en Kommune som f. Eks. Marstal betyder denne Sag dog saa meget, at det for Tiden er 80 eller 100 Kaptajner, Styrmand og Maskinfolk, der unddrager sig den Skattepligt, deres lige-stillede Kolleger maa opfylde. Forholdet er netop overfor hele den ret store Sejlskibsfart, at de, der sejler med de Skibe, der gaar i trekantet Fart, som det kaldes, mellem Danmark, Finland, England og tilbage igen, og som sejler den meste Del af Aaret paa den Maade, er ganske fritaget for Skat, medens de Sømænd, der sejler i andre Skibe, som gaar i Rutefart, og som har en endnu mindre Tilknytning til Danmark, skal betale Skat. Det er derfor en Tilfredsstillelse, at denne Sag nu er taget op. Det er en Imødekommen af et rimeligt Retfærdighedskrav fra de Kommuner, der har meget betydelige Udgifter af disse Mennesker, baade ved deres Opdragelse og Forsørgelse, og kun faar Skat af dem paa deres gamle Dage, naar de vender tilbage.

Jeg kan derfor anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og meget hurtigt Fremme.

Korsgaard: Det foreliggende Lovforslag er, saa vidt jeg forstaar, en Videreudbygning af Bestemmelser, man indførte i Loven af 1924, idet man jo den Gang allerede havde Øjet aabent for, at der var Personer, navnlig Sømænd, som ikke blev beskattet, men som burde beskattes. Man var imidlertid den Gang ikke alt for sikker paa, hvor langt man burde gaa, og man gik altsaa ikke længere, end det ligger i de Bestemmelser, der findes i Loven af 1924. Nu gaar man meget væsentlig videre, og jeg personlig er ikke helt sikker paa, om man ikke gaar for vidt. Jeg er paa den anden Side ikke utilbøjelig til at mene, at man sidste Gang ikke gik vidt nok, idet man da fastsatte den Bestemmelse, at det paagældende Skib skulde gaa i fast Forbindelse med Dan mark